

Belge No: 29
28 Mayıs 1969
Nejat Göyünç

Sevgili Hocam,

16 Mayıs tarihli mektubunuzu aldıktan sonra hemen Hayrı Bey vasıtası ile muhasebe ile temasa geçip sizin sorduklarınıza cevap almıştım. Lakin yazmaya pek fırsat olmadı. Yurt dışında iken yapılan gezilerin mahsubu ancak Türkiye'ye döndükten sonra yapıp karşılığı Türk parası olarak ödeniyormuş. Bununla beraber dönüş için uçak veya tren bileti almak mümkün. Nereden nereye uçak bileti isterseniz şimdiden müracaat edip alabiliriz. Siz Viyana'dan trenle dönmek arzusunda olduğunuzu geçen mektupta yazmıştınız. Onun için de bilet almaya çalışalım.

Biz 24 Mayıs Cumartesi günü sabahı bizim tezli öğrenciler ve her tezli öğrenciye bir misafir yardımcısı olmak üzere bizim çocuklara dâhil 21 kişilik bir kabile hâlinde Haydarpaşa'dan trenle Kartal'a hareket ettik. 8 vapuru ile Kartal'dan Yalova'ya geçip oradan da otobüs ile 11 sıralarında Bursa'ya vardık. Hemen garajlardan üç taksiye dolup liseye çıktık. Ayten ve çocuklar benim resim hocası arkadaşımın evine gittiler.

Lisenin pansiyonunda yerler ayrılmıştı, çarşafaları değiştirmişlerdi. Ben lise müdürünü ziyaret edip hal ve hatır sordum. Bizim Mustafa Evirgen orada Oto-Karsan adlı bir şirketin müdürü imiş. Telefonla onu aradım. Görüştük. Nerede buluşalım dedi, ben de seni fabrikada ziyaret edelim, hem fabrikayı görmüş oluruz, dedim. Öyle ise size vasıta gönderip alırayım, dedi. Saat üçte Orhan Gazi Camii'nin önünde buluşmak üzere sözleştik. Liseden ayrılıp İskender kebabı yemeye gittik, hep beraber. Ayten, çocuklar ve benim arkadaşın ailesi de birlikte geldiler. Birer kebabı yedik, birer saat bekledikten sonra. Lakin çok nefis oluyor. Üçte otobüsle fabrikaya hareket ettik. Mustafa bizi kapıda karşıladı. Öpüştük. Fabrikayı gezdik, yukarıya odasına çıktık. Birer de gazozunu içtik.

Fabrika ayda 20 otobüs yapıyormuş. Bu otobüs 8,000 dolar imiş, onlar 4,000 dolarlık malzeme ithal edip gerisini burada yapıyorlarmış. Her biri de gayet nefis idi.

Ayrılrken usulca Mustafa'ya bizi ertesi günü Uludağ'a çıkarmak için bir vasıta bulup bulamayacağını sordum. Hemen peki dedi. Pazar günü on sıralarında lisenin önünden bizi aldılar. Uludağ'a çıktık. Orada biraz gezip, hep beraber yemek yedik. Ben dört posta yemek yedik. Öğrenciler iki grup olmuşlardı. Bir de yüksek inşaat mühendisi yardımcısı talebemiz vardır, bilirsin, o da annesi hanımı ve otomobili ile Bursa'ya gelmişti. Onları da Uludağ'a otobüse almıştık. Onlar da bir masada oturuyorlardı. Benimkiler ile arkadaşımın ailesi de bir masada idiler. Ben önce bizim talebelerle iki posta birer lokma yedim. Sonra Erol Bey ile bir şeyler atıştırdım. En sonunda da bizimkilerin yanına gidip orada da biraz yedim. Öğleden sonra dönüş dört sularında Aşıklar Kahvesi'nde inip bir saat kadar oturup çay içtik, oradan Yeşil'e gidip türbeleri gezdik. Bir gün evvel de fabrika dönüşü Muradiye'ye gidip gezmiştik. Pazartesi günü öğrenciler serbest idiler. Ben müzeye gidip Şer'îye defterlerine baktım. Öğleden sonra Yenişehir'e hareket ettik. Orada eski Osmanlı abidelerini gezdik. İki saat kadar sürdü. Akşam Yüksek Tahsil Talebe Cemiyeti bize bir ziyafet verdi. Gece de lise salonunda beraberimizdeki kültür filmlerini gösterdik. Ben de ufak bir konuşma yaptım. Yanımız, Kara Tepe, Göreme ve Sur nam filmleri vardı. Onlar da hayli alaka çekici oldu. Salon tıklım tıklım doluydu. Salı sabahı da İznik'e geçtik. Orada 27 Mayıs törenini seyrettikten sonra tarihi eserleri gezdik. Öğlede Gölbaşı'nda yine domates, peynir, zeytin ile karın doyurduk. Akşamüzeri Yalova'ya geçip yine Kartal üzerinden gece 9'da Haydarpaşa'ya geldik. Gezi son buldu. Hepimiz çok eğlendik.

Geçen hafta Mehmet gelmişti, gitmeden telefon parası gelmiş, 242 lira, elektrik parası 30 lira, çöp kutusu yaptırıyorlarmış, apartmanda 25 lira ve kendisine harç ve kitap parası olarak 155 lira lazım olmuş. Ben verdim. Fakat babana yazacağım dedim.

Sizin Strasburg'taki konferansınız mutlak fevkalâde geçmiştir. Zaten (...) her şakası öyledir. Emel Hanım hakkında verdiğiniz malumata çok memnun oldum. Fakat Tarih Kurumu üyelik teklifini kabul etmesin. Burada da Tarih Araştırmaları Enstitüsü yönetim kurulu seçiliyor. Münir Bey başkan, ben kâtip ve Muammer, Cevat, Afif ve İbrahim Beyler de üye oldular. Bahadır Bey artık içeri yazı yazmayacağını söyledi. Kendisi mektupla bildirmiş. Başka havadis yok. Ellerinizden hürmet ve sevgi ile öperim. Hoşça kalın sevgili hocam. Hanımefendi'nin de ellerinden öperim. Omay'a selamlar, sağ olun.

Nejat Gögünç